

Vida Olotina

REVISTA QUINZENAL NACIONALISTA

Comprat a J. E. en 1930

ANY I ————— NÚM. 8

OLOT. 1 DE JULIOL DE 1915

Saderra, Prat i Companyia

Banquers. -- OLOT

PROXIMAMENT TRASLADARAN SON DOMICILI AL
CARRER DE SANT ESTEVE, NUM. 27

Admeten subscripcions a la emissió de 8,000 obligacions de la
Junta d' Obres de la Ría del Guadalquivir i Port de Sevilla.

Interés anyal 5 per 100 líquit.

ESTABLIMENT TIPOGRAFIC DE PERE ALZAMORA

Estampacions artístiques

Autotipi esitricomés

Documents comercials, Obres, Revistes, Periódics, Cartells i tota mena
de impressions

Llibrería i objectes d'Escriptori de alta novetat

Havent arribat un gran assortit de postals de Suissa, se robaixen les qu' hi havia amb existencia

REPRESENTANT EN OLOT DE LES MÁQUINES
EL CRONÓMETRO DE LAS MÁQUINAS DE ESCRIBIR

Clivillers, 16. -- Bellaire, 23-27 -- Alfons, V, 12-14. OLOT Teléfono, 22

Vida Olotina

REVISTA QUINZENAL NACIONALISTA

Any I

OLOI, 1 de Juliol de 1915

Núm. 8

Preus de subscripció

Olot, any. 2'50 ptes.
Fora, „ 3'00 „
Número solt 10 céntims
Anuncis, segons tarifa. Pagos a la bestreta.

Direcció i administració:

Carrer de Clivillers, núm. 16, on se dirgirà
tota la correspondència.
No 's retornen els originals

LA CATALANITAT

GARANTIA D'EFICACIA

En altra ocasió i en aquest mateix lloc donàvem una explicació de lo que és el catalanisme declarant que en realitat no és altra cosa que una expressió gràfica d'afirmació catalana.

Es evident que tot català hauria d'esser catalanista; i aixís seria si no fossin les sensibles preocupacions que alteren el recte sentir i pensar de molts homes fins al punt de convertir-los en una contradicció viventa.

Un català que no compregui en que consisteix el fet ètnic on radica l'essència de la nacionalitat catalana, s'arriva a concebir, perquè és molt corrent que a molts homes els passi desapercebut lo que tenen a sa presència. Aquest cas és una simple qüestió d'ignorància susceptible de esser modificada per medi de una voluntaria o fortuïta il·lustració de l'intel·ligència.

Lo que ja és menys comprensible és que un català no posseeixi el sentiment de amor a llur patria i lo extraordinari és que hi hagi catalans que demostrin hostilitat vers el catalanisme en lo que té de sentiment patriòtic. Aixó si que és una verdadera deformació espiritual ben trista per qui té la desgracia de patir-la.

De tots modos s'ha de convenir en que un català que estimi Catalunya i que tingui concepte clar de lo que és la nacionalitat catalana és un home més perfecte que el que está faltat de aquell amor i de aquest coneixement. O en altres termes, el català catalanista és, en aquest

particular, un home normal; i el català anticatalanista és un home deformat.

Si apliquem aquesta teoria als actes o a les obres portades a cap per catalans tindrem que, en realitat, quan més catalanes siguin més normals resultarán. Y qui diu més normals vol dir més perfectes.

Les obres catalanes disfregades amb ropatge foraster perden intensitat, perden caràcter, perden íntima espiritualitat i, ademés, perden eficacia.

Paral·lelament a les motivacions característiques o utilitàries—espiritual o materialment—de tota obra catalana exercida per catalans, ha de nodrir-se de sava de la terra, ha de amarar-se de catalanitat, ha de vestir-se catalanament, car del contrari perderà lo millor de la seva força, es privará dels més elementals recursos de eficacia, devindrà inevitablement infecunda.

I orb serà qui no vegi dita teoria confirmada plenament en la realitat. L'esplendor a qué han arribat a Catalunya moltes obres de diversos rams de l'activitat humana, i l'èxit que han conquerit entre nosaltres incontables grans i petites institucions, deriven de sa catalanitat; i en contra, les institucions i les obres que sols vegeten pobrement i que no logren fructificar i florir són aquelles que han estat recloses dintre un esquit provincialisme o diluïdes en un ampolós i laberíntic universalisme.

QUESTIONS MUNICIPALS

AIGUES DE SANT ROC

Hem ja tractat de les aigües elevades en l'article anterior; disposem-nos ara doncs a parlar de la tan merescadament censurada conducció de l'aigua baixa de St. Roc.

Per lo que's refereix a aquet projecte, realitzat en la primera meitat de la passada centuria, ja vaig manifestar en son dia que'ls defectes a vessar hi són; si bé s'escusen a la negra ombra d'aquells temps d'inquietut en que 'l fresseig escandalós de les continües revoltes polítiques impedié posar la necessaria atenció seria al estudi dels assumptes que a Olot interessaven. Pero, malgrat aixó, jo crec que la frequéncia de reparacions exigida per la vella tuberia, havia d'indicar als que tenien a son càrrec el cuidar-la la necessitat imprescindible d'estudiar altres medis per a conseguir l'aprofitament complert de l'aigua que's perdía d'una manera lamentable, i per a no veure's en l'extrem cas d'haver de tan-car fonts per raons d'estalvi d'aigua. Ja sé que se m'objectarà que'n aquell llavors no's disposava de les tuberíes perfeccionades que avui se usen, però és objecció de poca força, per quan se podia recórrer a altres medis ben acceptables, sens necessitat d'haver d'emplear la pedra; i si bé aquesta s'adoptá en la primera instal·lació tinguent una durança de dugues centuríes i mitja, en canvi els seixanta anys de les reformes en la mina efectuades seguint el mateix sistema, hem de contemplar avui la seva quasi completa inservitut. I aixó que en el curs de la mateixa obra s'hi noten troços de canalització treballats en aquell període de temps, que són bastant perfectes; lo que serveix per a refermar-nos el concepte que tenim dels directors passats que's preocupaven més de organitzar un batalló de milicians que de l'estudi de les públiques necessitats.

Peró deixem-nos ara de subtils digressions que'ns apartarien del propósit nostre, que no és altre que 'l de posar en relleu els erros i defectes que s'observen en la conducció de l'aigua baixa, i buscar després medis de corretgiment.

En primer lloc, se veu que, a l'objecte de recollir l'abundancia d'aigua que de la deu surt, excavaren i minaren la terra fins al punt on la trovem avui, al fons de la primera mina que descrita ja tenim; i no continuaren les obres de excavació perquè l'aigua naix de baix a dalt, i sondant-la en són origen se trobaven en qué pujava uns sis o set pams del fons de la susdita mina que'ls hauria obligat a baixar molt el nivell; cas digne de tenir-se en compte, tota ve-

gada que era necessari buscar precisament el major elevat nivell per a aixís poguer abastir a tota la població. A pesar d'aixó i des d'allavors, encara avui hi há llocs de la ciutat en que no hi pot arribar l'aigua.

Netejaren la mina i construiren el dipósit per a retenir l'aigua, a fi de salvar el nivell més elevat. Aquí comensa, a mon entendre, la serie d'errors comesos en l'obra inútil. ¿A quin objecte obet la construcció d'aquest dipósit? Careixent de dades exactes que 'ns puguin orientar per viarans distints dels seguits en el curs de la nostra hipótesi, hem de suposar que seria o bé per a que l'aigua pogués passar el pont, o bé per a que arribés a Olot al nivell de major possible altura. Si mogueren a la construcció una de les raons aquestes o les dues a la vegada, sufriren una gran equivocació, segurament causada per la falta del convenient estudi del projecte o per dirigir l'obra persona poc périta. Perqué hem de manifestar que 'l pont fou construít per ordre de l'Ajuntament per a fer-hi passar l'aigua; per lo tant el pont podia ésser molt més baix, sens que aixó dificultés el lliure pás del riu; tan sols hauria tingut l'inconvenient de haver de pronunciar més la pendent de Vista Alegre, però medís hi havia per a salvar-lo amb la construcció del mateix pont, ja que aquesta es dispesá per al doble objecte de poguer fer-hi passar l'aigua i la carretera de Barcelona, o siga la que vá des de dit pont al veí poble de Sant Pere de les Preses. Si el pont es construí per a facilitar la conducció de l'aigua, no devia elevar-se aquesta per a sometre's a la altura que's donava al pont, car lliurement podia fer-se alt o baix per careixer d'exigencies topográfiques el pás de la susdita carretera.

Si examinem el nivell que's podia guanyar aixecant l'aigua al metre i centímetres de son naixement, trovarem que aquest augment de nivell no era real, perquè 'ns hem de fixar en que, al volguer fer correr l'aigua fins a Morató en rec descobert, i per lo tant sense pressió, va ésser necessari un cert desnivell; i diuen les notes que jo guardo que, des del comensament fins al centre de la mareta de Morató, hi há uns dotze pams i mig de desnivellació, dels quals si en restem els cinc d'augment que te'l dipósit, ens trovem que una vegada l'aigua a Morató ha perdut set pams de nivell. Els propósits que's feren els nostres passats al disposar els treballs d'excavació per a trovar més aigua, i augmentar son nivell al fer construir el dipósit de contenció, no pogueren realitzar-se, com ho prova de una manera palesa el fet de que, aforant l'aigua en la mareta del pont, s'hi troven 840 litres per minut, i, en canvi, aforant-la al eixir de la xetera del dipósit hi há el doble de litres en el ma-

teix espai de temps. De tot això se'n dedueix que no sols no lograren trobar major quantitat de aigua, sinó que'n perderen en la execució de la obra; i en lloc d'alcancar un nivell més elevat, ens trovem que havia disminuït considerablement.

Sento no posseir cap apunt que'm dongui idea exacta de l'alçada a que l'aigua, portada per l'anterior canyeria de pedra, tenia a l'arribar a Olot; de segur ens indicaria que, prenent l'aigua al nivell d'on avui naix, podria obtenir-se més elevada amb l'antic sistema que no pas amb l'actual.

Però veus aquí que la construcció d'aquest dipòsit, que aixecà el nivell de l'aigua en son origen, va ésser causa de altre més important error: tal és el de que privant de sortir l'aigua lliurement, busca nous viaransys en el curs del rec que la porta a Olot. Suposem que tan el dipòsit com la canalització que va fins al pont o fins a la mareta de prop del mateix,—on pendria l'aigua el sifó per a conduir-la a l'altre costat del riu, continuant per la tuberia de pedra—foren construïts molt abans que'l pont i la mina que vá des de casa Capellans a Morató; i aixís, tenint en compte que havien canviat l'origen de la deu se comprén que la part de la tuberia de pedra per on abans l'aigua passava, quedés del tot inservible; i d'aquí que, no poguent deixar molt temps a Olot sense aigua, construïssin el nou rec per a portar-la a la embocadura del sifó.

Més tard, al volguer continuar les obres, degut a que les fonts públiques d'Olot no tenien l'aigua suficient, car se perdia en distints punts de la vella tuberia, serví de motiu per a sol·licitar la construcció del pont nou—ja que per una avinguda del Fluvià s'havia enderrocat part del ruïnós existent enfront del Moll—i de la mina de Morató, quedant abandonada per complert l'antiga instal·lació; però, fixant-se en que sortia aigua en abundancia per les parets del rec, volgueren, abans d'empendre l'obra, recollir-la de nou per a reunir major caudal, a quin efecte posaren una brigada de minaires forasters que construïren la mina, (1) que diguerem té uns 24 metres de llarg, en el trajecte de la qual hi naixen les quatre deus que també ja mencionárem.

L'aigua d'aquestes deus sembla que surt més alta que la continguda en la primera, i, suposant que la d'aquesta seguís el mateix curs que la d'aquelles, és estrany no la prenguessin del més alt nivell per a aixís també fer-la arribar a

Olot a major altura. L'aigua és la mateixa que l'anterior, tant és aixís que obrint la xetera del dipòsit queden seques totes les deus existents en la predita mina; però desconeixent nosaltres la topografia del terrer, ens sembla preferible deixar-la en el mateix curs, abans que repetir lo fet pels nostres antecessors amb la construcció d'aquell dipòsit que tantes despeses ocasioná.

C. AGUSTI.

Les Institucions Olotines

COMUNICACIÓ DE L'AGRUPACIÓ COMARCAL DE METGES

Sr. Director de VIDA OLOTINA.

Honorable senyor: corresponc gustosíssim a l'indicació feta d'enviar referències de l'«Agrupació comarcal de Metges d'Olot». Aquesta entitat fou fundada i ha seguit responent a l'objecte «de millorar a fins on sia possible el modo d'esser moral, intel·lectual i material dels metges qu'exerceixen en la comarca d'Olot». (Article primer de son reglament interior).

Per a conseguir-ho, además del concurs de sos associats, té les atribucions dimanants del Col·legi de Metges de la provincia del que forma part, l'autoritat que li dona el noble fi que's proposa, i com a recursos materials de sosteniment els provinents d'un segell especial.

Celebra cada dos mesos sessió ordinària en la que además d'exposar-se els casos clínics més notables observats des de la reunió anterior, quant és possible amb presentació del malalt, un dissertant tracta d'un punt mèdic preferent en ses aficions, treball que després se publica en el butlletí del Col·legi; d'aquestes dissertacions se n'han ocupat amb elogi, repetides vegades, la premsa professional de Madrid, Barcelona, Valencia, etc. i fins alguna revista estrangera.

Sens dubte está cridada l'«Agrupació» a influir poderosament en el pervindre de nostra Ciutat; aquí on les malalties evitables o siguin totes les contagiòses causen constantment encara gran nombre de víctimes, degut al general desconeixement, en les classes directores, dels preceptes científics; nosaltres que no podem disposar de cap nosocomi o clínica que tingui ni les mes rudimentaries condicions de confort quirúrgic, tant indispensable en frequents casos d'urgència; aquí on sembla que haigi d'esser tingut per pecaminós, qualsevol innovació que tendeixi a higienisar-nos, una institució que, com la que'ns ocupa, s'esforsi en vulgarisar per medi de sos associats, lo que científica-

(1) Una inscripció que hi há en la paret de la mina diu que va ésser construïda en 1837, però dades que obren en l'arxiu de casa la Ciutat indiquen que'n 1820 els minaires ja hi treballaven.

ment és axiomàtic per la salut del individu i en perfeccionar constantment als encarregats de cuidar-s'en, forçosament ha d'esser mirada per tothom amb joia i esmentada sempre amb entusiasme.

Vulgueu Sr. Director acceptar el testimoni de la consideració més distingida de vostre afectíssim servidor

J. Gassiot

PER LA NOSTRA JOVENTUT

Un amic dilectíssim, amb el que solem platificar sovint sobre temes de olotinisme, ens excita a que parlem de nostra joventut i de l'imperiosa necessitat de procurar aixecar-la de nivell per a que 's redimeixi de la endèmica limitació en que vegeta. Diu nostre car amic que ara és oportú tractar publicament aquest tema per trovar-nos al fi de l'any acadèmic.

Realment pensa bé l'amic. A l'hora de liquidar el producte de l'any acadèmic és quan se fan més vives i palpables les vies penoses per les que acostuma a tranzitar una part de nostra joventut. Es l'hora dels desenganys i les lamentacions cruentes.

Parlem-ne, doncs, caríssim amic, de la nostra joventut. Però parlem-ne amb amor i amb el desig que'ns acompanya sempre, de fer obra tot lo més aproximada a la justícia i a la eficàcia.

Primerament, hem de fer la deguda classificació de nostra joventut, car és molt freqüent incorre en la equivocació de atribuir a la joventut, en general, omissions o defectes sols imputables a una part d'ella. Com també acostuma a esser freqüent carregar sobre la joventut tota la culpa de aquelles omissions o defectes, quan, en realitat moltes vegades la part més petita de culpa és la que en rigor de justícia li correspon.

Classificarem, doncs, la nostra joventut en tres grups: la joventut obrera, la menestrala i la universitària. Procurem investigar l'estat en que's trova cada un de dits grups en conjunt, car de cap manera volem particularitzar ni acudir a cap persona ni fracció determinada.

La joventut obrera olotina, és la que, a nostre judici, se trova en situació més pròxima a la normal, en relació amb els altres dos grups i tinguent en compte els rudimentaris i pocs medis amb que compta per sa educació moral, cultural, econòmica i professional.

Seguim el camí que fa el jove obrer olotí—concretant-nos als homes—. En sa primera infància gaudeix d'una vida de família poc intensa i gens a propòsit per a rebre el primer grau de educació, perquè, generalment, el pare i la mare passen el dia fora de casa treballant i queda

poquíssim temps per a estar la família reunida. El noi obrer fa per aquest motiu, i una mica de descuit dels pares, excessiva vida de carrer, on no hi apren res de bó i si molt de mal: principalment hàbit d'indisciplina i excessiva llibertat.

Vé l'edat d'anar a estudi i ha de freqüentar escoles on reb una instrucció poc organitzada, lenta i mancada de tot exercici d'educació pràctica. Afegim an aixó que ha de deixar prematurament d'assistir a la escola per posar-se a treballar i veurem els pocs elements d'educació que li és possible d'adquirir al noi obrer olotí. Perqué aquí, llevat de l'escola de dibuix, on el noi obrer reb alguna ensenyança que pot orientar-lo una mica en sa posterior auto-educació professional—segons en quins oficis—i espiritual, no existeix cap escola professional i s'ha de aprendre l'ofici a la bona de Deu.

Quan el noi treballa, doncs, no aprén res més que l'ofici, i en defectuoses condicions, i esmerça ses hores d'esbarjo en correr pel carrer, freqüentant prematurament la taberna o altres llocs que s'hi assemblen i on predominen diversions poc adequades a aixecar el nivell del noi. Els únics elements que, si vol, encara pot utilitzar son: la escola de dibuix; les escoles nocturnes—que adoleixen dels mateixos defectes que les de dia—dues escoles de solfeig—la del Centre Catòlic i la del Orfeó Popular Olotí— i les seccions dramàtiques d'algunes societats.

I res més. Amb aquest modestíssim bagatge cultural el jove obrer s'ha de llençar a la vida.

Tinguent aixó en compte s'ha de regoneixer que la joventut obrera, fa tot lo que pot; i si no fa més no és seva la culpa sinó de les classes directores que no s'han preocupat de crear ensenyances professionals de cap mena, ni sisquera de organitzar senzills cursos d'educació i instrucció professional y cultural que fessin menys sensible la falta d'aquelles.

Si de la joventut obrera passem a la menestrala, ens trovarem, mica més, mica menys, amb lo mateix. Solzament que a la dessidia de les classes directores s'hi afegeix la dels pares que, generalment, no s'escarracen pas massa en proporcionar instrucció i educació als seus fills. Es a dir que tampoc els sobren medis, car les escoles que han de freqüentar aquets nois tampoc són idònies ni suficients perquè en tot cas faltin les professionals absolutament. Quedaria el recurs de enviar els nois a aprendre a fora; però els guanys de la gent menestrala no abasten a permetre aquest mitjà.

Finalment queda la joventut universitària que, a nostre entendre és la que proporcionalment està pitjor, degut a varies causes, les més d'elles agenes a culpa dels mateixos joves.

La joventut universitària pateix d'un mal fo-

namental i que passa generalment desconegut.

Els pares d'aquets joves, per regla general gent acomodada, aspiren a que sos fills disfrutin excessivament de la posició en que 's troven, lo que endevinat instintivament per els fills dona per resultat que aquets no aspirin a sa independència econòmica, que la creuen innecessària refiats de que els pares ja cuidarán de satisfer ses necessitats. Diu un eminent economista tractant precisament d'aquest tema: «La família no ha d'esser un niu on els ocells pares tingan que posar a perpetuitat en la boca de la fillada tot lo que aquesta necessiti; els fills se la han de campar aixís que'ls creixin les ales».

El no coneixer o no seguir aquesta norma, no tenim cap dubte que ha sigut causa de l'inutilització de més d'un jove olotí de casa bona, donant lloc a que's produís el tipu de *señorito* més o menys castic, tipu que resulta una plaga per la societat i un verdader candidat a suicida econòmic i moralment.

A dita causa s'hi pot unir la mediocritat en que 's desenrotlla la ensenyança de segón grau i la universitària; la carencia que Olot pateix de centres de cultura i el producte ha d'influir poderosament en la evident pobresa d'esperit de nostra joventut universitària.

Examinada sumaríssimament la situació actual de nostra joventut, cal intentar l'estudi dels remeis que's podrien utilitzar per a son millorament.

D'aixó val la pena de tractar-ne en ocasió pròxima.

RAFEL MUNTANER.

NOTES D'ART

ENRIC GALWEY.—Aquest pintor que quasi podem considerar com olotí, si bé no fou nat en nostra terra, s'ha fet dins nostre paisatge, i ha donat els seus primers passos dins aquesta escola naturalista, nostra, puix aquí és on sortí més intensa, forta i amb més sinceritat cuidada.

De tots els de la seva tongada en Galwey és el primer entre 'ls pocs que ha quedat fort i amb personalitat; la seva pintura de bon principi ja mira'l fi; no és com la gran majoria de pintors, que com deia molt bé 'l meu pare, (Joaquim Vayreda) acaben les teles però no les comencen; En Galwey, com a bon deixeble que fou d'ell, no ha descuidat mai aquest precepte.

He dit que la seva pintura de bon principi ja mira'l fi, perquè 's tracta d'un pintor de verdadera objectivitat pictòrica, que si bé la seva factura i la seva visió són de la seva època, cosa que no pot esser d'altra manera, objectivament mirat marxa al costat de les escoles més modernes, i és per aquesta raó, que jo tinc el més

ferm convenciment del valor definitiu de la pintura d'aquest mestre.

Acaba d'esser premiat en la exposició de Belles Arts de Madrid, el nostre amic, amb una primera medalla; jo tinc la seguretat de la més estricta justícia i del més gran acert en aquest fallo, car si En Galwey és lo millor en paisatge de la seva època, dins Calalunya, i al restant de Espanya, que jo conega, dintre 'ls de última hora només n'hi havia un, de verdader paisatgista i aquest és mort, (me refereixo an En Regoyos) me sembla doncs que al nostre pintor, li queda un dels millors llocs dins Espanya en aquest ram de la pintura.

F. VAYREDA.

Opinions agenes

¡TINGUEM SENY!

L'hora de les conmocions mundials és arribada; dia darrera dia sembla que les paraules de Jesucrist «estimeu-vos els uns als altres» se vagin esborrant dels cors humans, i que ja no existeixi altre dret que'l del més fort i el del més crudel; i l'intel·ligència sembla ofuscar-se en la ment dels homes, engegats per la lluita i el desig comú de sobrepujar al damunt de tots els demés. Ja casi podem donar per perduts aquells temps en que la preponderancia's media amb la generositat, i'l desprendiment, i la cultura i els refinaments. Tot axó és perdut en aquets tristos moments actuals.

Pensem, válgam Deu. sinó hauria estat millor una lluita entre les nacions, per medi d'un esforç cultural, esmersant'hi totes les milionades que s'han llensat amb foc i fum, i que s'han soterrat sota les aigües. Quantes obres importantíssimes fracassen per falta de capitals, i ara milions de quantitats són llensades cada dia, per a demostrar la sang freda, i el rencor que en llurs cors hi n'ia.

Peró vindrá, no'n dubtem gens, el dia del restabliment de les antigues coses; vindrá quan les nacions en lluita se sentin extenuades i impossibilitades de moure's més. Vindrá la pau però amb ella un regirament general del mapa geogràfic. Les nacions s'habitüen a lluitar sense fi, però llur consciència les obliga a buscar un ideal en la lluita que elles ne diuen sagrat; hem sentit evocat ja múltiples vegades el record de pobles oprimits per la crudeltat d'un dominador: Polònia, Bèlgica, Alsàcia, Bosnia, Luxemburg, etz.

La deslliuració dels petits estats antics, tindrà efecte o no, però llur independència, va sobresortint damunt les coses; la qüestió nacionalista

va corrent de boca en boca i de mica en mica va gravant-se en el seny dels humans.

L'hora de finir la lluita serà un moment decisiu per les antigues nacionalitats, i també per a les modernes. L'hora del restabliment universal serà un moment suprem. En aquell moment, se oblidarà el recort de tants dies perduts, de tantes vides llençades i de tants milions esmerçats; i's voldrà retornar al fil perdut de l'anterior existència; la cultura, el civisme i les arts retornaran a son lloc.

Cal tenir seny en aquella hora suprema. Serà l'hora del resorgiment de les petites nacionalitats, i l'hora de dominar per la cultura i el treball. Ara en la guerra el més fort era el més preparat. Aleshores vindrà la guerra de pau, i el més fort serà també el més ben organitzat.

Els nostres germans en lluita no poden estar-ho gens de preparats. Els homes que s'abraonen i's maten han deixat les seves hisendes, les seves fàbriques, els seus estudis, i tots els seus afers; i tot aquet bé de Deu de coses que constitueix la vida cultural dels pobles ha sigut trepitjada en lo que ha pogut per l'enemic llur. En el dia de la futura pau, no poden estar gens preparats, car retornaran a la seva llar o la seva vila i tal vegada no hi trovaran cap de les seves hisendes, ni cap de les seves fàbriques, ni aquelles màquines que eren l'amor del seu treball. Tornaran a reconstituir-se, és veritat; perquè, lluny de la lluita, vindrà amb més dolçor el recort de la pau casolana, i el repós del treball entre un ambient familiar, i un esbarjo festiu entre l'alegria d'un poble en festa, però hi há una serie de factors que com rosec de la consciencia cridarán dies i dies: el temps perdut, l'or malversat, tot lo destruit.

Tinguem seny; que en aquella hora decisiva Catalunya pugui redressar més que mai el seu cap. Lluny, ben lluny de nosaltres tot apassionament per cap dels lluitadors, que la lluita ja no és més que una obcecació.

Trevallem en la pau casolana per la cultura i la civilitat, per al desvetllament complert del nostre comerç i de la nostra industria; per la nostra agricultura; pel nostre saber. Tinguem seny i trevallem; que quan les nacions busquin pau la trobin bella i hermosa entre nosaltres; i quan vegin la seva terra mancada de tota producció, nosaltres poguem obrir ben abundantment les portes dels nostres comers per assurtir als necessitats.

Organitzem-nos; que Catalunya pot estar destinada a ser una capdevantera en molts rams mundials, i fer un resorgiment definitiu en tots sentits.

Si tenim seny en els moments actuals el dia

de la pau, la principal victòria serà per a nosaltres, els que haurem treballat continuament.

(De *La Sembra*.)

Informació Catalana

El pròxim dilluns, dia 5 del corrent, tindrà lloc a Montserrat el Congrés Litúrgic, el qual promet vestir excepcional importància i's regirà baix el següent programa:

Dilluns, 5 de juliol. A les sis de la tarda. Inauguració del Congrés.—Vespres solemnes de la Octava dels Apostòls sant Pere i sant Pau.—Cant del «Veni Creator Spiritus». Presentació de la Assamblea pel Excm. Metropolità i oferta de la hospitalitat benedictina pel Rvdm. P. Abat.—Completes.

Dimars, 6. Octava dels Apòstols sant Pere i sant Pau.—A dos quarts de 5 del matí. Matines i Laudes.—A tres quarts de 7. Prima.—A les 7. Tertia solemne. Missa Pontifical, celebrant i predicant la homília l'Excm. i Rvdm. Dr. D. Antolín López Peláez, Arquebisbe de Tarragona; Comunió general. Es cantarà la missa «Fons bonitatis» per la clerecia i poble. Cant de Sexta i Nona.

A les 11. Reunió de seccions.

A les 4 de la tarda. Sessió general. Parlament del Sr. Bisbe de Barcelona, Dr. Enric Reig i Casanova; «La vida parroquial i la Litúrgia».—Introducció a les conferències sobre la Santa Missa. Temes: «Estructura litúrgica del Temple», per D. Josep Puig i Cadafalch, President de la J. P. dels Congressos de Art Cristià.—«L'Altar, centre del sacrifici catòlic», pel P. Romuald Simó, Prior de Montserrat.

Dimecres, 7. Festa dels Sants Ciril i Metodi. A les 9 del matí. Missa Conventual celebrada per un Rvnt. Párraco. Predicarà la homília el Sr. Bisbe de Vich, Dr. Josep Torras i Bages. Es cantarà la Missa «de Angelis».

A les 11. Reunió de seccions.

A les 4 de la tarda. Sessió general. Parlament del Sr. Bisbe de Solsona, Dr. Francesc Vidal i Barraquer: «La catequesi cristiana per la Litúrgia».—Conferències sobre la Santa Missa. Temes: «L'Antifonari» (Int. Grad. Ofert, Com.), pel P. Gregori M.ª Suñol, benedictí de Montserrat.—«Les Oracions» (Col. Sec. Postc.), pel Dr. Lluís Carreras, Professor del Seminari de Barcelona.—Explicació Litúrgica sobre el «Pontifical d'Ordenació», pel M. I. Dr. Agustí Vilá, Vicari Capitular de Girona.

Dijous, 8. A les 7 del matí. Col·lació solemne de Ordres sagrades. Es cantarà la missa «Alme Pater».

A les 11. Reunió de seccions. A la Secció de Ministeris sacerdotals parlament del Bisbe preconitzat de Girona, Dr. Francisco de P. Mas: «La Litúrgia i la Predicació».

A les 3 de la tarda. Sessió general. Parlament del Sr. Bisbe de Lleida, Dr. Josep Miralles: «La formació espiritual i ascètica en la Litúrgia».—Conferències sobre la Santa Missa. Temes; «Les Lectures» (Epist. i Evg.), pel M. I. Dr. D. Isidre Gomá, Canonge de Tarragona.—«El Pròleg de la Missa» (Misa Catech), pel M. I. Dr. Josep M.ª Baranera, Canonge de Barcelona.—«L'Ofertori», pel Dr. Frederic Clascar, Membre de l'Institut d'E. C.

A dos quarts de 6. Visita a la santa Cova resant el Rosari.

Divendres, 9. A les 9 del matí. Missa Conventual de «Requiem» celebrada per un Rvnt. Párroco. Sermon sobre «la pietat catòlica als difunts», pel M. Il·lustre Dr. Jaume Collell, Ardiaca de la Seu de Vich. Es cantarà la missa gregoriana de «requiem».

A les 11. Reunió de seccions.

A les 4 de la tarda. Sessió general. Conferències sobre la Santa Missa. Temes: «La Consagració», pel P. Josep Soler, Rector de les Escoles Pies de Mataró.—«La Comunió», pel P. Joan Bta. Ferreres, S. J.—«El cant del poble en les festes de la Iglesia», per D. Lluís Millet, Director de l'«Orfeó Català».—Parlament del Sr. Bisbe de la Seu d'Urgell, Dr. Joan Benloch: «La participació del poble en la Litúrgia.

Lectura i proclamació de Conclusions.

Dissabte, 10. A dos quarts de 9 del matí. Missa Conventual de la Mare de Deu de Montserrat, Sermon de Comiat pel Rvdm. P. Abat-Coadjutor, Antoni M.ª Marcet. Es cantarà la Missa «Ave Maris Stella», de Victoria.—Cant del «Te Deum».

—Des de que va esclatar la guerra, els capdeveners del món econòmic català han vingut fent incansables treballs prop del Govern perquè s'adoptessin resolucions extraordinàries que constituïssin una defensa dels perjudicis econòmics que inevitablement porta el trasbals en que's trova tot el món i que al propi temps permetessin la futura expansió de nostra indústria i nostre comerç.

Amb tot i la col·laboració entusiasta dels parlamentaris catalans de tots els partits a la incansable gestió dels elements econòmics, fins al present no s'ha lograt que tinguessin realitat cap de les solucions proposades pró tampoc eren negades en absolut i quedaba l'esperansa de que, encara que amb sensible retard, fossin satisfetes les aspiracions dels productors.

Recenment sembla que ha vingut de Madrid una comunicació de negativa, lo que crearà una situació gravíssima en les relacions entre la Catalunya productora i el Govern.

Acaba de fer més greu la situació una carta publicada per «La Epoca» orgue oficiós del partit governant en la que son autor D. Lluís Viñas, des de París, formula apreciacions fortament depressives sobre la indústria de nostre país.

En mig de l'indignació que també nosaltres hem

experimentat per el fet de que un periòdic de la significació del esmentat, hagi donat acullida a dita carta, ens hem fet un tip de riurer perquè aquí ens vaga de conèixer al citat Sr. Viñas i sabem fins aon poden ésser preses en serio les seves opinions sobre problemes de técnica industrial i comercial.

Informació Olotina

REL·LIGIOSA

El passat diumenge la Congregació de la Immaculada i St. Lluís Gonçaga celebrà la festivitat de son exemplar Patró amb la solemnitat de costúm.

Tant a la Comunió com a l'Ofici predicà Mossén Vicens Piera amb la seva elegantíssima eloquencia i profunditat de concepte.

—Pròximament tindrà lloc a Mataró, sa ciutat natal, la consagració solemne del senyor Bisbe de nostra diòcesi Dr. D. Francisco de P. Más, amb assistencia de Monsenyor Ragonessi, Nunci de Sa Santedat a Espanya.

—Aquets dies han sigut moltíssims els olotins que han posat ses firmes en el missatge que el poble fidel d'Espanya dirigeix al Sant Pare en testimoni d'homenatge i d'adessió a l'oferiment que el Rei Alfons XIII ha fet a la Santa Seu del Monastir del Escorial per si té a be utilitzar-lo en el cas de que amb motiu de la guerra li fos necessari sortir de Roma.

—Son varis els sacerdots olotins que's proposen assistir al Congrés Litúrgic de Montserrat, durant el que tindrà lloc la ordenació dels Seminaristes de nostre Bisbat que no havien pogut rebre les Sagrades Ordres per trovar-se la Séu vacant.

CORPORATIVA

El dia de Sant Pere tingué lloc la festa que anyalment acostuma a celebrar el Patronat de la Immaculada i Sant Antoni, bella institució benéfico-social dedicada a nostres joves obreres.

Apart els actes religiosos consistents en Comunió general a l'esglesia dels Caputxins i processó i Ofici solemne a la Parroquia, se celebrà la inauguració oficial de les noves sales i espaiós Esbargo amb que compta el Patronat, en el carrer de Mulleras, número 42, mostrant els avensos de les associades tant en la part literaria i artística, com en la confecció de labors i adorno, amb l'exposició de cartipasos, labors doméstiques, flors, etc., confeccionat tot per les alumnes de la Conferencia durant el present curs.

A les 6 de la tarda se celebrà en el saló-teatre del Centre Catòlic, una Sessió solemne escolar, repartint se valiosos premis a les aprofitades alumnes de la

Conferència i executant-se a continuació el següent programa:

1. Himne d'amor, per el chor del Patronat.— 2. Al Sagrat Cor de Jesús, pregaria per M. Batlle.—3. Santa Magdalena de Pazzis, poesia per A. Casademont.—4. Les aranyes, cansoneteta, choral.—5. Desvetllament, tradició, per M. Conill.—6. L'escorpí i la tortuga, faula, per M. Costa.—7. Tot bressant, romansa choral.—8. Creus, rondalla popular, per M. Hugas.—9. Santa Teresa, poesia mística, per M. Fàbrega.—10. Cansonetes rítmiques, per el chor novell.—11. Liquidación final, fantasia, per P. Ruiz.—12. Tot pentinant, quadret en vers, per I. Batlle.—13. Idili, cansó catalana, per el choral, M. Espona, R. Portabella i R. Trayté.—15. Quatre mots d'encoratjament.—16. Repart de premis, a les alumnes de la Conferència Nocturna.—17. Himne eucarístic, per el chor.

Desitjérem donar a conèixer ampliament aquesta benemèrita institució, esperant tenir ocasió de fer-ho a la primera ocasió.

—La Sucursal de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis, durant el mes de Juny, ha obert 13 llibretes noves, ha rebut per impositons 35,600 pessetes i n'ha pagat 28,788 per reintegres d'estalvi i plassos mensuals de pensió.

—Ha pres possessió del càrrec de Administrador del Sant Hospital nostre estimat amic i company D. Llorens Pagés.

D'ESPECTACLES

El dia 20 de Juny, com anunciarem en la darrera edició, en el «Centre Catòlic» se celebrà la vetllada a benefici de les obres del temple de la Sagrada Família, de Barcelona, siguent molt aplaudits els números del variat programa per la distingida concorrencia que hi assistí.

Principalment fou elogiada la projecció de hermoses fotografies de paisatges de nostre encontrada, degudes a l'exquisida percepció artística del Reverent Pare Frederic de Berga, guardià del Convent de P. P. Caputxins. L'èxit de dites projeccions, motivà que al dia de Sant Pere s'haguessin de repetir junt amb l'exhibició de altres de noves.

—En el teatre «Ideal Park» no han pogut continuar les inaugurades projeccions cinematogràfiques al aire lliure a causa del mal temps celebrant-se en son lloc les acostumbrades sessions dintre el saló, les que s'han vist forsa concorregudes.

—Han sigut ben lluits els balls celebrats en el «Ateneo Obrero», «Centro Fontanella» i «Centro Obrero», principalment els d'aquesta última societat

que commemorà el passat dimars el XXI aniversari de sa fundació.

—La nova empresa arrendataria del Teatre Principal té el propòsit de inaugurar-se el pròxim diumenge amb una triada funció de cinematògraf i varietats, quin genre de espectacle sembla que continuarà fins a Sant Jaume: comensant aleshores la temporada oficial d'istiu amb funcions teatrals probablement de sarsuela i opereta.

DE BELLES ARTS

El passat diumenge, dia 27 de Juny, tingué lloc en el Teatre Principal l'anunciat concert de l'«Orfeo Popular Olotí».

La circumstancia d'ésser el primer que, amb caracter públic, celebra aquesta entitat des de la seva creació, havia despertat entre la gent de casa nostra, un vivíssim interès. Així, presentava el teatre l'aspecte de les grans solemnitats i una extraordinaria concorrencia l'omplia de gom a gom.

Executà l'Orfeo un extens i complert programa ben a posta per a apreciar l'obra acomplida per les distintes seccions. Sots la batuta de son Director Mossen Félix Farró, es desgranà un bell aplec de composicions d'una diversa valor musical; cançons populars de la terra, obres dels moderníssims compositors catalans i mostres dels clàssics selectes de la música.

L'Orfeo cantà ben acuradament i en forma que's feu llargament aplaudir dels assistents, obtenint forces obres l'honor d'haver d'ésser bisades.

Fou doblement encoratjador l'èxit assolit per l'Orfeo en el seu primer pas en la vida ciutadana, doncs ell ens dona dret a esperar que sigui l'actuació d'aquest el fonament ont bastir-hi l'edifici de de la cultura musical olotina.

Aixó creiem que principalment representen els aplausos calurosos del diumenge.

Al dirigir nosaltres a Mossen Farró, als caps de les distintes seccions i a tots els orfeonistes, nostre coral testimoni de felicitació per els estimables resultats obtinguts suara desitjém que sa obra segueixi en curs ascendent de intensitat i depuració amb lo que, en premi de l'esforç que aixó suposa, disfrutaran del goig exquisit de les belles expansions de l'art i de la gratitud de la Ciutat que se'n veurà tota honorada.

VIDA OLOTINA

REVISTA QUINZENAL NACIONALISTA

Preus de subscripció: OLOT, any 2'50 pessetes.=Fora, any 3'00 pessetes.

Número solt 10 céntims

Anuncis, segons tarifa.

Pagos a la bestreta.

Farmacia i Drogueria

JOAN GARDELUS I FILLS

Agents exclusius per a Olot dels tan recomenats productes de la

Perfumeria Gadalus

i de la

Crema Bella Aurora

i per a la provincia del insuperable

Champagne George Montagne

**Tarifa d'anuncis en la coberta de
Vida Olotina**

Administració: Clivillers, núm. 16

Anuncis

Una plana, 8 pessetes.=Mitja plana, 3 pessetes.=Un quart de plana, 3 pessetes.=

Un octau de plana, 1'75 pessetes.=Un setzau de plana, 1 pesseta.

Esqueles mortuories

Plana entera, 10 pessetes.=Mitja plana 6 pessetes.

Encaxes a 5 pessetes

Descomptes

Per 6 insercions, el 10 %.=Per 12, el 25 %.=Per 24, el 50 %.

SERVEIS DE TRANSPORT DE VIATGERS I DE COMUNICACIONS

Ferrocarril d'Olot a Girona					CORREUS	
OLOT. Sortides.	2:32	5:18	11:42	14:38	17:39	(*)
Arribades.	8:41	12:08	18:27	20:43		
(*) Diumenjes i dies festius: Dilluns, fins Amer.						
Serveis de Carruatjes i Tartanes			Serveis d'Autos			
Per S. Joan las Abadesas.	S.	1:00	9:30	4:00	15:00	
De » » » » »	A.	13:30	22:00	13:00	22:00	
Per Figueras.	S.	4:00	14:00	6:30		
De » » » » »	A.	11:30	19:00	4:30		
Per Banyolas.	S.	22:15		7:00	15:00	
De » » » » »	A.	17:45		14:45	21:00	
Sortides. 4:45 11:15 12:30(*) 17:10(*) 21:00(*) 21:45						
Arribades. 12:15 12:30(*) 17:15 18:30(*) 21:00						
CERTIFICATS. Dies de treball, de 9:30 a 11:00-de 17:30 a 19						
» festius. de 9:30 a 11:00						
(*) A peatons i interior. (*) A interior. (*) Dels estancs. (*) De Sts. Pau. (*) De Camprodon.						
TELÉGRAFOS						
(VALLS-NOUS) de 7 a 21, diari.						
TELÉFONOS						
INTERURBÀ: (Bellaire, 6). De 8 a 21						
COMARCAL: (Lorenzana). Servei permanent.						

TONI-DIGESTOL BURQUET

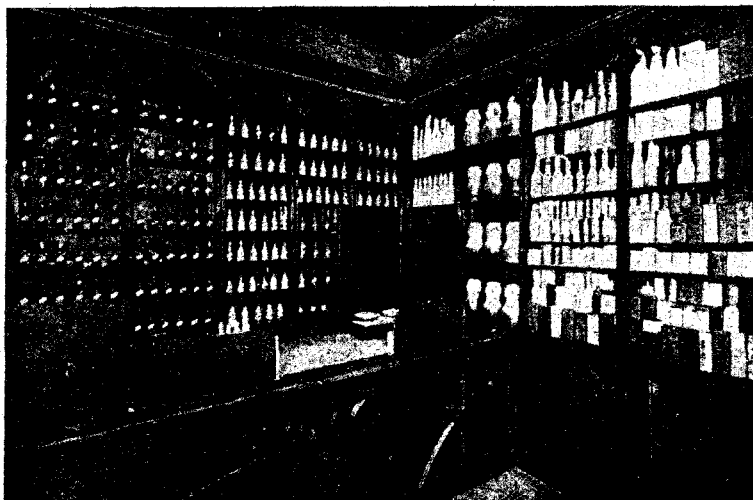
RESTAURACIÓ DEL PAIDOR

A base de ferments gastrics al estat natural, gonolobus, condurango, cuassia sínaruba, menyanthes trifoliata i chelidonium majus.

Remei excel·lent i comprovat per a curar les dispepsies, siguin o no de origen nerviós, catarros gastrics, pesadesa, botiment, vertics de l'estómac, neurastenia gástrica flatulencias, mal gust i mal olor de la boca. Amb el seu us se obtenen incomparables resultats en tota classe de gastralgies (mal de paidor) calma ràpidament el dolor perquè ataca les causes del mal. No conté opi, morfina ni cocaïna ni medicaments que puguin produir trastorns en l'organisme.

DIPÓSIT

Laboratori i Oficina de Farmacia de Antón Bolós i Vayreda, Sant Rafel 28.

FARMACIA I LABORATORI

DANÉS

PLASSA ALFÓNS XII TELEFON XXIII

Despatx de receptes preparades amb tot cuidado — Medicaments moderns d'una puresa absoluta — Herbes medicinals — Especifics nacionals i estrangers — Aigues minerals — Ingestibles — Sueros — Vacuna — Oxigen pur — Articles de goma — Venes de gassa — Faxes ventrals — Braguers — Perfumeria — Anàlisis — — —

Elixir i polvos dentífrics DANÉS

Grands assortits a preus economics

— de —

LLANES, SEDES I COTONS

Riu Orri

St. Esteve, 12

Camiseria, Corbateria i Genres de punt

Celler Olotí

Passeig de Blay (Firal), 52
(Devant del Teatre)

Casa recomanada per a
: vins de tota confiança :

Olis, sabons i comestibles de
: : primera calitat : :